

ההתנגשות בשדה התעופה של מינכן הרי מיץ את ההודמנות. תמיד אני כטיסות שקטות. כשקורה משהו אין לי מול להיות שם" אמר תמיד.

בשבוע שעבר היה לו סוף-סוף מול. "יר תר מול משכל" הגיב פקיד בכיר של אל על. כשנדעה לראשונה העזתו המדהימה, ומזלו המדהים לא פחות לצאת חי מההיי תקלות.

***

אבא טיפן מכיתה החולים

כא רצה התרגשות — והנה זה "בא לו סוף-סוף" הגיבה על כך צבייה בחיך. השבוע, בכיתם ברחוב מודי

"אבא עשה רק מה

שהיה צריך לעשות."

עין בגבעתיים, כבר יכלה צבייה לחיך, כאשר ברור היה שמצבו של אביה שפיר. מייד לאחר הטלפון הראשון, הגיעה לי ביתם מכונית מאזעל, ואמה טסה ללונדון, לבית החולים הילינגטון. צבייה וסבתה נש ארו לבדן בבית. אחיה הצעיר, יואב, לומד בפנימיה הצבאית בהרצליה. "אבל אין בער יות", היא אומרת. "אני כבר ילדה גדולה". ביום החמישי שעבר הופתעה לשמוע פת אום את קולו של אביה בטלפון. הוא סיפר שהוא מרגיש כבר טוב, וגורא נורא

באוויר - נוהג שלמה וידר, מטבע עבודתו כדייל, להסתובב לבוש תמיד אלגנטי. כאן, במטוס, לפני עליית הנוסעים, הוא נראה עם אחת הדיילות. המטוס בצילום הוא זה שבו בוצע נסיון החטיפה.

באוויר -

מתגעגע הביתה, וקיבל כבר לשתות. לראי שונה מאז הניתוח בביטנו, והכל בסדר. ולמחרת הוא צילצל שנית, כדי לתפוס גם את יואב, שבא הביתה לשבת מהפנימיה.

***

שלושה כדורים עדיין בגוף

ד יחס של אזעל אלינו היה נהדר, לקחו אותה למלון בלונדון, שבו מתאכסנים צחתי אזעל. וגם אלי היחס היה נהדר. אני רק מצטערת שהי קברניט והדיילת שהיו עם אבא לא התקשרו איתי. רציתי מאוד לשמוע מפייה פרטים על מה שהיה, אבל התביישתי להתקשר איתם בעצמי.

"אבא אמר שהוא מקוה לחזור ביום ראשון הקרוב. צריכים יהיו לעשות לו ניתוח חים נוספים. את הכדורים ברגל, בכתף וליד האוזן לא הוציאו ממנו עדיין. יעשו את זה בארץ."

"ותסכימי שאביך ימשיך אחר-כך לעבוד כדייל?"

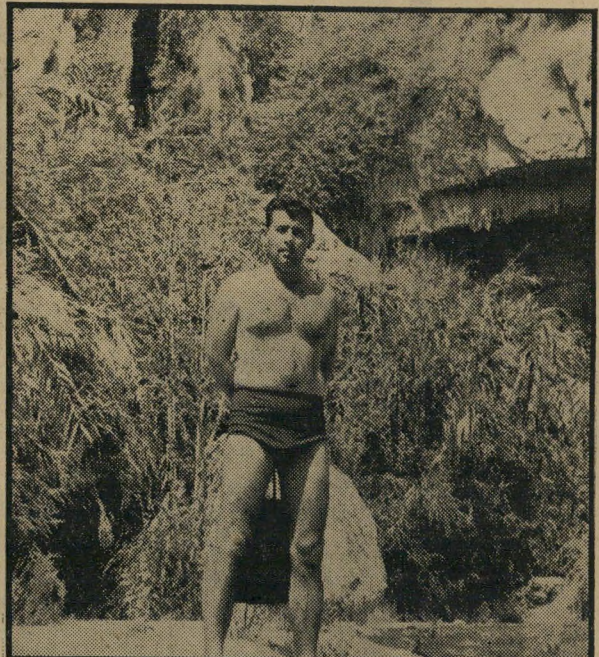
"אבל בטח. הוא אוהב את זה. אני רוצה שיבירא מהר, ויתחזר לעבודה מהר."

"ואת, תרצי ללכת בעיקבותיו?"

"אני לא. לא מפני שזה מסוכן. זה פשוט לא מושך אותי. אני רוצה להיות עיתונאית."

"למה עיתונאית דוקא?"

"כי בעיתונאות, עונה הבת של אביה, יש מתח."

תמונות אלו ממחישות יותר מכל מיהו האיש: צעיר ישראלי רגיל, בעל נטייה לגדל כרס, דירה בבית משותף, ומשפחה צעירה ונאה. אולם בשעת חירום ומצוקה, התגלה האיש כגיבור — ובלוי מרכאות.

במתונה מימין, שלמה בעת טיול שטרך ב-1968 ברחבי הארץ. בתמונה משמאל: שלמה ואשתו אסתר על מירפסת ביתם הרמת'גני. שתי

בטיול ובבית

בהגנה. במלחמת השיחרור (מימין)

בן 12 (מימין) בתל-אביב

עם אחיותיו והוריו